

Ormeau a za chvíli byla zpátky u auta. Zmocňovala se jí únava, chtělo se jí zalézt do postele a usnout hlubokým spánkem, jaký přichází po naprostém vyčerpání.

Dnes se jí podařilo dorazit k praktickému lékaři Jamese McCalluma. Recepční ji poprosila, ať chvíli počká, než dá doktoru Cusackovi vědět, že je tu. V čekárně seděli starší lidé, mladé matky s nemocnými batolaty a jedna dospívající dívka s očima upřenými do mobilu. Rose se posadila a pročítala si v telefonu poznámky z rozhovoru s Jamesovou ženou Emmou. Něco jí na ní nesedělo. Byla příliš dokonalá. Skvěle zařízený dům samozřejmě odrazil její profesi, tomu Rose rozuměla, ale na to, že jí právě zemřel manžel, měla až moc naklizenou a naleštěnou.

„Už můžete do ordinace,“ zavolala na ni recepční.

Rose pospíchala přes chodbu ke dveřím a přivítal ji usměvavý bělovlasý muž.

„Pojďte dál! Co pro vás mohu udělat?“

„Jsem tu kvůli jednomu vašemu pacientovi, Jamesi McCallumovi. Byl nalezen oběšený a já bych vám chtěla položit pár otázek stran jeho zdravotní dokumentace,“ řekla Rose a ukázala mu služební průkaz.

„To je hrozná tragédie. Slyšel jsem to, ano. Volal nám to sem jeden z vašich kolegů od policie. To je prostě celé strašné. Příšerné utrpení pro rodinu.“

Rose pokývala hlavou. „Nestěžoval si James na něco?“

„James u mě byl před několika týdny. Než jste dorazila, vytáhl jsem si jeho kartu. Potřeboval prášky na spaní.“

„A jinak byl zdravý?“

„Já jsem ho tehdy nevyšetřoval. Zrovna mě tu zastupoval doktor Donnelly a v kartě vidím, že mu nabídl menší balení

zolpidemu. James musel asi hodně naléhat, když si od zastupujícího lékaře vymohl recept na prášky na spaní hned při první návštěvě.“

„Netrpěl dřív depresemi?“

„Měl takové drobné epizody, kdy jsem mu na kratší dobu předepsal antidepressiva, ale od loňska se mu to nevrátilo.“

„A vysvětlil vám, co bylo jejich příčinou?“

„Potíže moderního života. Přepracování a nedostatek odpočinku. Nic zvláštního.“

Vrahovi muselo vyhovovat, že Jamesův psychický stav nahrával sebevražednému motivu. A skutečný důvod své nervozity James lékaři zjevně neřekl. Na stres a nástrahy moderního života se vymlouvá kdekdo. Spánek mu kazilo něco jiného. Kvůli něčemu se trápil a nechoval se normálně. Jeho žena naznačovala, že se dělo něco, do čeho ona neviděla. Cosi jí tajil a Rose se chtěla dozvědět proč.

Potřebovala si ujasnit, jak se James choval před svou smrtí. Věděl, že mu někdo usiluje o život? V této fázi vyšetřování nemohli s jistotou říct nic, ale s velkou pravděpodobností svého vraha či vrahy znal.

Druhý den šla v práci za Dannym.

„Tak co víme nového?“ zeptala se a posadila se vedle něj.

„Je brzy, takže pořád nevíme, jak se James dostal z domova do školy, respektive na místo vraždy. Vzal si taxi? Dovezl ho tam někdo? Rodina bude dnes dopoledne informována, že to vyšetřujeme jako vraždu, takže musíme znovu zajet za jeho ženou, podívat se, jak to nese, a vymáčkout z ní víc informací. Navíc si chci zjistit něco o tom provazu, na kterém visel. Ve dvě za mnou přijď do společné kanceláře a pustíme se do toho.“